

Nyhedsbrev 20, december 2011

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19 ,_18 etc
Hvis man ikke ønsker at modtage FredsVagten's Nyhedsbreve så send en mail uden indhold med subjekt 'Nyhedsbrev nej tak' til bo@fred.dk fra den mailadresse det modtages på.

Nu er det mørkt. Jeres udsendte rager lidt i blinde, hvad skal man efterhånden tro på. Villy Søvndal må navigere helt over i Oligarkiets lejr for at få en lille bitte smule råderum til at sige det han tror på. Batter det noget. Samtidig udtaler han sig om det syriske oprør på en måde som får kommentatorer og fredsvagter til at tænke at han går såmænd ind for endnu en stolt dansk bombekampagne mod det sidste sekulære arabiske styre, mens han læner sig op af ditto arabiske diktatorer... ja jeg har læst [STS Nyhedsbrev](#) ved Vagn Rasmussen, og det tror jeg mere på end den logrende danske medieverden.

I min svagtsynede navigation kommer jeg dog igen ved selvopholdelsesdrift ind til magtens centrum; Borgen. Hvor jeg kan stå og blafre en stund sammen med de kulørte fredsfaner, dagtælleren, parolerne og Håbets Ild, der ofte blæser ud i de krigeriske vinde mellem Borgen og Finansen, konnektet ved Sukkenes Bro; således må den være når de folkevalgte går fra Folketinget til deres kontorer i Provianthuset i erkendelsen af demokratiets afmagt.

Trofaste læsere vil vide at jeg foreslog at FredsVagten lukkede ved 10-års rundingen 19. oktober. Det afstedkom det største og bedste stormøde i lange tider, men mødets energi transformerede ikke til proportionalt flere vagt-timer inde på pladsen, dér hvor det gælder.

Jeg har jo skrevet en bog nu, hvori jeg blandt andet filosoferer over hvad andre fredsvagter får ud af det, mens jeg fortæller hvad jeg selv får ud af det. Men jeg må jo tro på at den faste stok nyder denne mulighed for at komme i tale med folket, så få der nu kommer forbi derude på Slotspladsprærien... det er jo osse lange stunder af øde ensomhed hvor man kan læse de gode opslag for 117'ende gang og diverse fremlagte publikationer. Og studere de fremherskende vindretninger.

Nogle nye medlemmer kommer til og det ser igen ud som om vi bare kan fortsætte ind i uendeligheden, 'så længe der er krig', som sangen siger. Men jeg har for mit eget vedkommende været presset til at ta tre vagter om ugen, og det vil jeg ikke. Det belaster hverdagen for meget. Men hvergang igen flyder vandet sammen.

OFFICER UDDANNELSE

Men hvorfor er det nu lige igen vi gør det (?). En morgen i månedsskiftet mellem november og december stod jeg og følte det lige meget, da to unge mænd stod og studerede trekantens inderside, hvor der jo sidder forskellige mere permanente opslag. Jeg er jo ofte lidt forsigtig med at 'belemre' fredskunderne, da jeg selv ikke bryder mig om at blive belemret hvis jeg kikker på noget i en butik. Og jeg vil jo hellere at de ser budskabet end lader sig skræmme væk af min pågænighed. På den anden side kunne det jo være jeg kunne flytte dem mere ved at snakke med dem i al fredssommelighed og vise at freden ikke er farlig :-). Så lyttede de lidt til mig og indrømmede at de ikke kendte til Bygning 7, som er et af de permanente billeder på indersiden af fredsskibet. Jeg gav dem en af mine [9/11-løbesedler](#) men så skiftede de spor; de var ikke almindelige fredskunder, de var officerselever fra flyvevåbnet som var ude på en mission. De skulle indhente et alternativt udsagn om krig. Så om de måtte interviewe mig... og filme det (?).

Jeg var kun tilfreds med at de filmede, så blev mine holdninger jo ikke filtreret gennem referentens egen perception... det har jeg prøvet før med et par andre officersaspiranter. Gu ve hvad de dengang fik ud af mine udtalelser.

Og så fik jeg ellers taletid :-) den næste halve time. De var 'professionelle' så de diskuterede ikke mine synspunkter andet end journalistisk. Jeg talte direkte til den nye krigsminister Nick Hækkerup. Rolig nu!, sagde de, det er ikke til ministeren, det er kun til vores undervisningshold. Jeg lo – det vidste jeg godt, men osse at jeg alligevel i en slags underforståelse kom til at tale til ministeren. I al beskedenhed måske sået tvivlens frø hos nogen af de unge lejesoldater. Jo, de er faktisk lejesoldater. De slås ikke for at beskytte deres hjemstavn og kære, de slås for dem der kan betale deres hyre. Det var meget opmuntrende i den grå novemberhverdag, og pludselig var de væk uden at jeg fik fat i hvem de egentlig var; Kenneth og Lau, Flyvevåbnets Officersskole; landpersonel – ikke piloter. Mere ved jeg ikke. Jeg kunne jo godt tænke mig at være flue på væggen i deres klasselokale når de fremlagde mine holdninger. Jeg lagde meget vægt på at jeg går ind for forsvar men ikke for angreb. Jo, det er stadig tilstrækkeligt opmuntrende at være fredsvagt.

BOG

Jeg har som sagt skrevet en bog og må nævne det igen fordi jeg synes det er vigtigt at påpege nødvendigheden af retfærdighed og grøde. Jeg får kritik; jeg fylder for meget, det er for personligt... det er muligvis rigtigt – jeg skal spare jer her for en irrelevant lomme psykologisk udredning, men blot konstatere at uanset min person så er fredsvagtens budskab relevant. Link til bogen kan fx findes på fredsvagt.dk

10-ÅRET

Der var ikke det store opløb – det ville være synd at sige. Vi havde en hyggelig dag for de få, men TV2-Lorry savnede godt nok nogle folk/gratulanter om formiddagen. Jeg lo af reporterens naivitet; det er FredsVagten det her, man ved aldrig! Og sådan blev det. Men Kristian kom med sin guitar og er nu en god mand i kredsen (ka I høre min nakke knage let over hvor de 200 andre gemmer sig :-)

I sidste øjeblik lejede vi lydanlæg så vi kunne høres ud over slotspladsprærien. Pia sagde at vi kunne høres helt over til Kongens Nytorv.

Desværre havde vi jo aftalt at lukke ned netop som vejret og tilstrømningen var bedst hen ad firetiden. Vi havde aftalt med Hovedbiblioteket at jeg skulle være aftenens emne til TÆSK. Og det begyndte kl 17. Der skulle osse pyntes op.

Det blev et glimrende arrangement, synes jeg og flere som anerkendte min indsats. Det kan både [høres og ses](http://www.tvmarineret.dk) her på www.tvmarineret.dk Filmmanden Paul Englar, som er herboende amerikaner, skriver at min energi minder ham om derhjemme :-)

Da Tæsk var slut og vi havde ryddet op, var vi 17 gode fredsvagter og et par særlige gæster der fik noget god mad og hyggeligt samvær på restaurant Ankara, osse i Krystalgade. Sådan gik den dag og næste dag åbnede FredsVagten igen, sin dag nr 3654

TV2-News ringede sidst på eftermiddagen og ville gerne lave et indslag kl 19. Jeg sagde nej. I udsendte pressemeddelelse stod at vi efter kl 18 var under private former. De ålede mig; om vi da ikke ville ha udbredt vores budskab? Jo-tak, svarede jeg, men I kunne ha læst lektien. De blev pikerede, og jeg var tilfreds med at fastholde nej'et. De skal ikke tro de kan mingelere som de vil, som om vi er til for dem og ikke omvendt. Så ingen TV2-News.

FREDSVAGTENS VIDERE VISION

Jeg foreslog, som nævnt, internt i oplæg til oktobers stormøde at vi nedlagde FredsVagten i forbindelse med 10-året. Herligt stormøde i den fantastiske sensommerdag 1. oktober hvor vi lånte lidt møbler af cafeen i stueetagen og holdt mødet langt ude i parken...

Og lavede en runde om vores forhold og fortsatte forventninger til FredsVagten. Det blev blandt meget andet anført at 10 år, svarende til 3652 dage, er kun et tal, så det kan ikke være afgørende. Og som nævnt og erfaret – sådan blev det.

Allerede 1. oktober etablerede de første frontløbere: Rie og Kirsten, en Occupy-camp på Nytorv. Men de havde ikke tilstrækkelig medvind og gav hurtigt op uden den nødvendige opbakning. Jeg tog ind efter arbejde søndag 2. oktober for at opmuntre lidt, og fordi de er et par gode venner af FredsVagten.

De var begge aktive på vores flagdag og erhvervede sig de smukke faner. Det hænger jo sammen. Det er svært at komme udenom kapitalens interesser i vurderingen af hvorfor Danmark deltager i krige. Selv om jeg ved osse at nogle fredsvagter bryder sig ikke om denne kobling. Det må så være min lige ret – og dog indrømmer jeg en taktisk attitude.

Nina, regnvejrsgang og to søde piger fra Grenå, hvad de nu lige lavede der fik fotografen ikke fat i, men de var lydøre og fornuftige så en gammel fredsvagt må smile bredt og alligevel igen synes det er det hele værd.

14. oktober var det så årets KulturNat, hvor vi om eftermiddagen observerede denne kampvogn komme skrulende over krydset – ødelægger sgudda asfalten med de der larvefødder... men militæret må. Den skulle reklamere for militarismen ovre ved Krigsministeriet der i dagens anledning var besmykket med et enormt banner: FORSVARSMINISTERIET (!) ja for at vi ikke skal være i tvivl: krigene derude er forsvar. (I ka råbe I ka skringe, vort forbrug kræver krige)

Vejret var for fjerde år i træk lunt og stille med en smuk solnedgang, og senere på Leifs initiativ gik vi tre fredsvagter; Leif, Nina og mig, over for at markere lidt fred ved kampvognen; dødsmaskinen.

Vi gerådede i visse diskussioner men blev ikke mobbet væk. Det var en fin lille markering.

TØJHUSMUSEET

Så engang ultimo oktober henvendte Tøjhusmuseet sig og ville gerne ha FredsVagten til at indgå i en ny permanent udstilling; den gamle har været i 50 år, men nu er krigsbilledet i Danmark et andet, så nu vil de lave en ny. Til dette formål – pladsen er beskeden – ønskede de et banner og et par slidte flag. Jeg gik hjem og åbnede gemmerne hvor jeg havde 2 gamle versioner

Det øverste er det allerførste, det som osse er gengivet i bogen side 101. Jeg kan kende det på vindhullerne i O'et. Og det er klart det flotteste qua det at jeg engang malede det op med hvidt, og så 'skudhullerne' :-). Det fik de.

Jeg afleverede som bonus, og til deres overvejelse over med hvilken tekst FredsVagten skal fremstå de næste mange år, også tre løbesedler; vores generelle og 2 specielle; dels om klimaets indflydelse på krig og dels om soldatens eget ansvar. Nu får vi se og håbe at han opsætter det solidarisk.

I samme moment og da vi savnede et sted til Doris' flotte udstilling om FredsVagten gennem 10 år, kontaktede vi Bymuseet som nu har overtaget collagen og som kan få gamle satellitter og fredsskib, da vi har dubletter stående hjemme hos PH og undertegnede. Det er bare lige at få ringet og arrangeret afhentning. Selv om vi nok synes indflydelsen i nutiden kunne være bedre, går dog vores indsats for et anstændigt Danmark over i historien.

OPERATION DAGSVÆRK

Primo november gik igen gymnasieeleverne ud for at tjene en dagsløn til et socialt projekt ude i verden, i år i Peru. Vi meldte os til via nettet i år og der gik ikke mange minutter før der var bid. 2 piger fra Kolding; Ane og Christina, SFU'ere der benyttede muligheden for en tur til hovedstaden. Og så fik vi os en god snak om Søvnalds højresving og hælden til militære løsninger. Det er rigtig hyggeligt sådan en dag og de får lidt indblik i hvordan det er at være fredsvagt. Ind på Borgen, op til SF og lave en masse løbesedler, og op til Statsministeriet med en løbeseddel med en hilsen. Som det ses valgte Ane at lave en lille tegning med 'plads til alle'.

HVAD MERE

Der er vel ikke så meget mere at sige end at igen går hverdagen sin gang ved statuer og flag. Et par nye lovende fredsvagter er kommet på listen siden sidst så vi holder endnu næsen oven vande. Og for den der formår at være udadvendt er der meget at hente.

Vi har besluttet at officielt lukke FredsVagten kl. 14 om lørdagen for at gå til Rådhuspladsen og støtte op om Occupy. Vi føler os beslægtet i den samme anarkistiske tilgang til fælles manifest, og føler at Occupy-aktivisterne er inspirerede af at vi har vist at man kan og skal holde ud på trods af odds. Til gengæld har vi også besluttet at fortsætte selv om der nu findes denne beslægtede aktion.

November kommer og går.

December kommer og går. Krigstrusler mod Iran rumler fra de samme korrupte hyklere. Medier og offentlighed æder lortet råt. Israel må alt. Senatorer stemmer for endnu flere fascistiske tiltag i terrordiskursens falske navn. Københavns Byret fører skueproces på landsforræderens vegne: Fogh vs ROJ-TV. Borgerkrig rumler i Libyen og Syrien next.

Et opslag er flået ned... hvad stod der dér, tænke tænke. Jo jeg kunne godt huske det, og nu sidder det der igen; en sammenligning af citater/holdninger fra nazisterne om jøderne, og fra zionisterne om palæstinenserne. Stærk kost. Helt dokumentarisk med uomgængelige kildeangivelser.

Så vi må vel alligevel i al beskedenhed tro på det, når det kan vække følelser.

I al fald er det stadig bedre end ikke at gøre det. Og jeg konstaterer med glæde at 2 nye gode fredsvagter går i kødet på skoleklasserne med en løbeseddel. Og må indrømme at jeg er en smule træt og nedtrykt i mørket, og vil egentlig hellere passe mig selv... allerhelst sove eller se sorgløse film, men den amoralske og følelseskolde kynisme trænger sig hele tiden ind på mig.

Lørdag 10. december havde Budskab fra Græsrodderne indkaldt til græsrodskonference. Jeg var indbudt som oplægsholder, men havde svært ved at komme med andet end håbløshed i betragtning af at den almindelige dansker ikke er parat til at trodse oligarkiets totale styring i den fortsatte frygt

for terroren og økonomiens sammenbrud. Lægger ikke mærke til nedbrydningen af de demokratiske rettigheder fordi det ikke rammer deres hverdag... endnu. De stramninger der sker er dækket ind af spin, så vi strammer ballerne og tror stadig på at oligarkerne styrer til vores fordel. Klimaet går amok – kun halmstrå kan man blive enige om. Jo det er ved at blive mørkt, og i morgen skal en fredsvagt igen ind på FredsPladsens eftermiddag og møde mørket... så meget desto vigtigere alligevel at holde Håbets Ild ved lige.

Jeres udsendte er desværre vinterdepressiv, selvopholdelsesdriften styrer... I må bære over med mit lavpunkt af energi til det fortsatte opråb.

Bo Richardt